

ŘÍJEN

O veverkách, marnosti a krásném javoru

Víte, jak se u nás pozná říjen?

Co nejčastěji chodím do lesa naslouchat, jak padá listí.

Víte, jak se u nás pozná opravdický podzim?

Z lesa na naši zahradu přicházejí co nejčastěji divoká zvířata a berou si z naší úrody zásoby na zimu.

Už je tomu víc než deset let, co můj manžel zasadil lísku, aby měl dostatek oříšků, které má tolik rád. Troufale předpokládal, že si vypěstuje zásobu dostačující na celou zimu. Místo toho má vztek, protože díky veverkám či perčkám mizí naše oříšky rychleji, než je jejich pěstitel stačí spočítat. Ty oříšky, zajisté. Veverky počítat nelze, jsou mazané nebo neviditelné. Avšak jejich výskyt je významný. Možná by se dala vyšlechtit odrůda tak velkých lískáčů, že je veverky neunesou. Ale na něco takového už můj manžel nemá trpělivost.

Také já jsem mívala rostlinářské záchvaty. Pominuly po čase naplněném marným očekáváním, prostinkou vírou a následnou nenávistí ke všemu živému. Usoudila jsem po několikaleté zkušenosti, že je hloupé ničit si záda, ruce a peněženku jen proto, aby všelijací létavci, chlupáči i plazivci měli naservírováno na pracně a marně hnojených, pletých a zalévaných záhonech. Je rozumnější přispívat na ohrožené druhy v ZOO nebo nějakému mysliveckému spolku na nákup ekologických nápojů a potravin pro zvěř v našich lesích.

Na zahradě nám rostou TAKÉ třešně. Mají je rádi špačci. Jablka a hrušky zase vyhovují srnčí zvěři. Zejména na podzim nás navštěvuje jeden šikovný srnec, který si takto mapuje centra občerstvení, kam je možno zavést rodinu včetně širšího příbuzenstva. Salátovou zeleninu zbožňují zajáci a slimáci, rajčata a bobulovité ovoce svědčí bažantům, zatímco kořenovou zeleninu oceňují hryzci a jiná myšívavěť.

Naši předkové měli rádi podzim, protože jim dával zaslouženou odměnu za celoroční námahu. Předkové naplnili sýpky obilím, sudy kysaným zelím, sklepy bramborami a spíše ovocem. A já si kladu otázku - cožpak tehdy nežili stejní živočichové jako nyní? Jestli ano, kterak se jim náš předek ubránil?

Na podzim sedává má vodící psice po večerech na verandě a sleduje, zda se neobjeví na zahradě nějaký vetřelec. Pokud ano, rozběhne se za ním a huláká mocným barytonem, aby především ti srnci věděli, kdo je tady domácí paní. Po takto vysilujícím výkonu odejde na pelíšek do obýváku a noční život na našich pozemcích už ji nezajímá. Takže hostina nezvaných přátel může začít.

Můj podzim je romantický od konečného rozhodnutí neriskovat zbytek zraku a nervů pro marnou snahu zajistit svépomocně ROZMANITOST rodinného stolu. Mohu se tedy těšit z mnoha radostí, které podzim provázejí.

Courám se listím, nechávám na sebe padat mlhu, dopřávám si nostalgii usínající přírody a přemýšlím, proč dny syčené sluncem, květinami, vycházkami a výlety tak rychle utíkají. Tak si to honem ještě užiju, než začne ta dlouhá a pochmurnější část roku.

Moje kamarádka si nedávno povzdechla - bylo mi padesát. Co se s takovým nákladem ještě dá podniknout? Zamyslela jsem se: „To je relativní. Musíš si představit, že něco jsi. Když si představíš, že jsi pračka nebo žehlička nebo vysavač - tak to jsi už tedy děsně stará. A budeš mít kliku, když tě budou chtít alespoň do nějakého muzea.“

„No, to teda.. Ale co kdybych byla strom? Ten má v padesáti ten nejlepší věk - nebo ne?“

„A jaký strom budeš?“

„Určitě javor. Kvůli tomu oblečení. Všimni si, že nejkrásnější OUTFIT má na podzim. Jo, budu javor. Jdu si koupit něco barevného, ať je i ten můj podzim veselejší..!“

Přeji vám, abyste se dobře připravili na čas, kdy vám veverky nenechají ani jeden oříšek a kdy se vám všechno kolem zdá nudné a tmavé. Běžte si koupit nějaké dobré jablko - například Delicius, pytlík buráků a třeba červenou bundu. A o buráky se rozdělte s někým, kdo se také těžko loučí s babím létem.

Delicie Nerková